בס"ד

"הדף לתולדותינו"

יום א', י"ג בניסן תשע"ז (09 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

יש שדרשו ש**פסח** משמעו "**פה שַׁח**", ובזה **נרמז ליל הסדר בו כל יהודי שח על גאולת עם ישראל ממצרים**. *[אגב, הפה פעיל בכל מהלך הסדר – גם בדיבור, גם במאכל.]* אך כמובן זו אינה המשמעות המילולית של המילה "פסח", שבאה מלשון "לפסוח", ומלמדת שהקדוש-ברוך-הוא פסח על בתיהם של בני ישראל, כאשר הוא הכה את מכת הבכורות בכל ארץ מצרים. ובכל בית נהרג הבכור, חוץ מבתי ישראל, ועל כך אנו שחים בליל הסדר. ולמעשה הדרוש של המילה "פה שח" והפשט שלה שה' פסח, מתמזגים היטב בליל הסדר, כאשר בני ישראל מספרים את יציאת מצרים, בכלל היבטיה. השלבים של ליל הסדר הם כידוע: "**קדש**, ורחץ, כרפס, יחץ, מגיד, רחצה, מוציא, מצה, מרור, כורך, שולחן עורך, צפון, ברך, הלל, **נרצה**". ודרך כל הסימנים הללו, אנו שחים על עניינו של עם ישראל שאותו הבדיל הקדוש-ברוך-הוא משאר העם על מנת שיישא את ייעודו הגדול בעולם –

להודיע על שם ה' ועל אחדותו.

וכן, מודים אנו בכל שלב על החסד שהוא גמל וגומל לנו – גמל לאבותינו בימים ההם וגומל לנו בזמן הזה.

≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈

1. "**<u>קדש</u>**": זהו הקידוש על כוס יין בו אנו מקדשים את היום ואומרים "כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים".

2. "**<u>ורחץ</u>**": זוהי נטילת ידיים מיוחדת (לא למצה), כדי לאכול ירק טבול במים – הכל זכר לטהרה של האכילה בעם ישראל, שמצד שליחותו וקדושתו, זכה להרבה מאוד מצוות של טהרה וקדושה.

3. "**<u>כרפס</u>**": שהוא ירק (בדרך כלל סלרי) שאותיותיו מזכירות לנו "פרך" ואות סמ"ך - לרמוז על כך שס' (ששים בגימטרייא) ריבוא (עשרת אלפים) בני ישראל עבדו ב"פרך" כעבדים, ואף על פי כן לא ויתרו על שייכותם לעם ישראל ולא ניסו להתחמק ולהתבולל.

4. "**<u>יחץ</u>**": כאן אנו חוצים את המצה שבידינו ומחביאים את החצי לאפיקומן, רמז לחלק הצפון של אישיותנו שתמיד מלא קדושה מצד הסגולה הישראלית שיש בכל ישראל.

5. "**<u>מגיד</u>**": זו קריאת ההגדה של פסח, שכל כולה מדברת על עם ישראל, והחסד שעשה איתו הקדוש-ברוך-הוא.

"לְדָוִד מִזְמוֹר לַה' הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ."
מתוך פרק התהלים [כ"ד] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **<u>ראשון</u>** בשבת

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים ו<u>חג פסח כשר ושמח</u> לכל בית ישראל!

הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה **לכל** חולי ו**נפגעי** ישראל

יום א', י"ג בניסן תשע"ז (09 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

6. "**<u>רחצה</u>**": כאן נטילת הידיים לאכילת הלחם (שכמובן בפסח הוא מצה ולא חמץ), זכר לעבודת הכהנים הקדושים שעסקו בעבודת בית המקדש בטהרה עליונה.

7. "**<u>מוציא</u>**": זו ברכת "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ", והיא מין הודאה על כך שהקדוש-ברוך-הוא מספק את מזונותיו של האדם ברחמים ומשגיח ושומר על עם ישראל במיוחד למרות כל הסכנות והמפריעים של המציאות.

8. "**<u>מצה</u>**": כמובן זוהי אכילת המצה של ליל הסדר, שהיא עיקר עניינו של חג הפסח (כיום שאין לנו קורבן פסח), והמצה מרמזת על החיפזון של היציאה ממצרים בזה שמדובר בלחם שלא הספיק להחמיץ – רמז לכך שבני ישראל מעולם לא היו בעיני הבורא כמאכל שהחמיץ והתקלקל, אלא תמיד הוא יאהב אותם.

9. "**<u>מרור</u>**": זוהי אכילת המרור לזכר המרירות שהייתה לנו במצרים, ממנה נלמד גם שלכל מרירות יש סוף וישועה ולא נתייאש באף מצב.

10. "**<u>כורך</u>**": זהו מנהג לכרוך בליל הסדר את המצה ואת המרור לזכר מנהגו של הלל התנא החשוב, שהיה כורך קורבן פסח, מצה ומרור ביחד ואוכל, לרמוז על כך שהיהודי מאמין שהכל מאת ה' החול – המצה (הלחם), הקודש – קורבן הפסח, והייסורים והקשיים שבחיים – המרור. הכל מסכת אחת שהיא בונה את החיים בעם ישראל, שהם מסלול המוביל אותנו לייעודינו לגלות את שם ה' ולהודיע על מלכותו בעולם.

11. "**<u>שולחן עורך</u>**": זוהי סעודת החג בה אנו מרבים במטעמים של פסח, אוכלים בה בשר ושותים יין לאות על שמחתנו ביום טוב זה, בו נגאלנו מן השיעבוד ושיחררנו את גופינו מן השולטים עלינו זוהי סעודת העצמאות, עצמאות שאיפשרה לנו להגיע עד למעמד הר סיני בו קבלנו את נשמתנו הלאומית - על ידי מתן תורה.

12. "**<u>צפון</u>**": זו אכילת האפיקומן שעד עתה היה מוחבא (על ידי הילדים) ואותו קנינו מהם בהבטחה למתנה. האפיקומן מרמז על דביקותנו בקדוש-ברוך-הוא, ואת רצוננו לקיים את מצוותיו, שהרי לאחר שכבר אכלנו מצה ואנו שבעים מן הסעודה, שוב אנו מראים שאנו שמחים לקיים עוד את מצוות אכילת המצה.

13. "**<u>ברך</u>**": זוהי ברכת המזון של סוף הסעודה, בה אנו מודים לה' על כל הטוב שעשה לנו ועל שנהננו מאכילת המזון שבחסדיו הוא סיפק לנו.

14. "**<u>הלל</u>**": כאן בסיום ליל הסדר אנו מהללים את ה', ואומרים "השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם", ומתכוונים להודות על כך שקיבלנו משימה עליונה לקדש את הארץ ולהתנהג בה קדושה כמעין השמיים.

"לְדָוִד מִזְמוֹר לַה' הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ."
מתוך פרק התהלים [כ"ד] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **<u>ראשון</u>** בשבת

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים ו<u>חג פסח כשר ושמח</u> לכל בית ישראל!

הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה **לכל** חולי ו**נפגעי** ישראל

15. "**נרצה**": בזה מסתיים ליל הסדר, ולא שכחנו כמובן למזוג את הכוס החמישית של ליל הסדר, כוסו של אליהו הנביא - על ידה אנו מראים את אמונתנו שבמהרה בימינו יבוא אליהו הנביא, עם גואל צדק מלך המשיח להושיע אותנו ואת העולם כולו.

[**מקור**]

פסח כשר ושמח!